

שמחת תורה תשפ"ה

מלון רמדה ירושלים

ארגון קשר יהודי
מארגן חג עם משפחות
החטופים וניצולי
מסיבת הנובה.

אירוע של פעם
בהיסטוריה

אף פעם לא יהיה עוד
שמחת תורה

שנה אחרי השביעי
לאוקטובר.

אני מסתכל סביבי

שטריימלים עם כיפות לבנות

חליפות ארוכות עם גפיות קצרות

רלסים וקוקו עם קרחת ופאות

כולם רוקדים יחד.

מחובקים.

אני שואל את עצמי –

ריבוננו של עולם

מה הקשר???

קשר יהודי - - -

לפני תפילת ערבית
הרבנית צילי שניידר
שהיא האמא של הארגון המדהים
'קשר יהודי'
פותחת ואומרת
היום זה יום השנה לכל אותם ההרוגים
לכאורה לא מתאים לשמוח בכזה יום
ואיך אפשר בכלל?

אם שמחה זה הוללות ופורקן
אז באמת אי אפשר ולא מתאים
אבל

אם שמחה זה רגש טהור
זה משהו פנימי בנפש
אז זה דווקא היום הכי מתאים.

אדלג לרגע למשפט מהסימפוזיון במוצאי החג.
אחת האמהות השכולות אמרה בהתרגשות:
"זאת הייתה האזכרה הכי מיוחדת שיכולתי לחלום עליה".

תפילת ערבית.
כיפות מעוטרות בשמות צדיקים
מכסות תסרוקות משלל מינים.
נ נח נחמן וסידנא בבא סאלי
יחי אדוננו ליד הכיפות של קשר יהודי
זרועות חשופות עטויות קעקועים.
כולם פורצים
בזעקת שמע ישראל עוצמתית.
זו אותה זעקה שנזעקה לפני שנה בדיוק מול רובים שלופים.
ועוד תמשיך להיזעק.
ולא תפסיק.

אחרי התפילה מכריזים על מכירת ההקפות.

חשבתי שמנצלים את העניין להתרמה.

ל.א.

המכירה הייתה תמורת קבלות טובות.

פתיחת ההיכל נמכרה תמורת צירוף חברותות לקשר יהודי.

תחרות קשה

בסוף נקנתה בצירוף שמונה עשרה חברים!

הוצאת ספר תורה נמכרה עבור שמירת שבת

מיד קם בחור ואמר

אני לוקח על עצמי חמש עשרה שבתות!

אוהווו אוהההו איי איי איי

אוהווו אווהההו איי איי איי

ואז הוא מספר

שמשמחת תורה הקודם הוא מנסה לשמור שבת

ולא מצליח

עד השבת האחרונה שקשר יהודי ארגנו לפני ראש השנה

מאז הוא שומר שבת וחג.

מחילות כפיים סוערות.

'רגע רגע'

הוא ממשיך.

"אבל לא שומר וסובל!"

הוא צועק -

'שומר ונהנה'!

ההקפה הבאה הוקדשה להחזרת החטופים

עלתה מירב ברגר

אמא של אגם שחטופה בעזה

התפרסם עליה הרבה סיפורים הרואים מהשבי.

מירב גדלה בבית חילוני וכך היא הייתה

עד שמחת תורה אשתקד

היום היא דתית
לא סתם
כמעט רבנית
הולכת ומסתובבת בכל הארץ
לחזק את עם ישראל.
הכניסו ספר תורה לחדר של אגם
פתחו בית כנסת בבנין שלהם
מתפללים בו כל שבת.
היא קמה ומכריזה שהפעם היא רוצה לבקש את הקבלה מהבנות
היא אומרת
שלאגם תמיד היה מאד חשוב
הערך של המשפחה
אני מבקשת שתקבלו על עצמכם
חיי משפחה טהורים.
נהיה שקט מביך.
לא האמנתי שמישהי תיענה לבקשתה.
התבדיתי.
ארבע נשים לקחו על עצמם!
אפשר לא לבכות???

אמא של חטוף סיפרה
שהיא רצתה שיניחו כל יום את התפילין של הבן שלה
הזמינו אותה לבר מצווה של משפחה דתייה
והחתן הניח אותם ביום של הבר מצווה.
מאותו יום
היא יוצאת לרחוב
ומבקשת מאנשים להניח את התפילין.
הפכתי לשליחת חב"ד... היא אומרת.
עכשיו התפילין בתיקון
אני מבקשת
שמישהו יקבל על עצמו להניח תפילין
עד שהם יחזרו מהתיקון.

ואז קם הנגיד ראלף רידר
שתרם את כל החג
והבטיח טלית ותפילין מתנה
למי שמקבל על עצמו להניח כל יום עד חנוכה.

כל הזמן הזה
עמדתי
אני
החרדתי
מסתכל על אחי החילונים
מהצד
מקבלים על עצמם
דברים שאצלי הם פשוטים.
עד ש
עולה אבא של חטוף
ואומר
'אני מבקש
שתקבלו על עצמכם
למשך חודש שלם
לא לדבר לשון הרע'.
נבוכתי.
אה.
גם אני צריך לחזור בתשובה.

לפני ההקפות המנחה עושה קידוש
כדי שנוכל לשתות קצת בריקודים
וכשהוא מברך שהחיינו
כל ניצולי הנובה
צועקים איתנו בהתרגשות
שהחיינוoooooooooooo
וקיימנוoooooooooooo

והגיענוoooooooooooo
לזמן הזההההההההה.
!!!!!!

ובהקפות
אי אפשר לתאר.
אני חושב על זה
שאת אותם אנרגיות שהם הוציאו שנה שעברה במסיבה
הם הביאו עכשיו לשמוח עם התורה.
מכל הסוגים כולם מתאחדים סביב ספר התורה
אחד עם גופיה
חיבק את ספר התורה
בעיניים בורקות.
השירים הפשוטים
התמימים
החמימים
'הקאאאדוש באאאארוך הואאאאאאאא אנחנו אוהבים אותךךךךךךךך'
'ותן בנו ותן בנו יצר יצר טוב לעבדך באמת וביראה ובאהבה'
'ריבונו של עולם אני כל כך אוהב אותך לא רוצה שום דבר אחר מלבדך'
'ישראל אל תירא כי גור אריה הלא אתה'
לא יאומן.
אותם נשמות שלפני שנה בדיוק התהוללו בתחתית השאול
עכשיו מפזזים בכל הכח סביב לספרי התורה בהתרגשות של קדושה.
מישהו אמר שנובה זה ראשי תיבות 'נגיל ונשיש בזאת התורה'...

כל אחד בתורו
מסלסל בקול
אין אדיר כה'.
אין ברוך כבן עמרם.
אין גדולה כתורה.
והקהל המתוק עונה כל פעם בצעקה

.'אמאאאאאאא|.'

ואז הגיע השיר

"השם יתברך תמיד אוהב אותי

ותמיד יהיה לי רק טוב

ויהיה לי עוד יותר טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב

ותמיד יהיה לי רק טוב"

אלו מילות השיר שהפך להמנון

בכל הזדמנות בחג

"ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב"

ה'עוד יותר טוב' זה מה שמדליק אותם.

תגידו

אִיר.

איך לא יהיה עוד יותר טוב?

אחד מרוב התרגשות

שרק בקול

צועק לו חבר

אסור לשרוק בחג

הוא עונה

אסור רק אם זה כמו מנגינה.

חזו בני חביבי

רק לפני שנה איפה הם היו

כעת מתפלפלים בהלכות שריקה.

כולם להתיישב על הרצפה

[illegible]

ואז בקפוצה

למעלה

גבוה גבוה

כולם

משהההההה אמת ותורתו אמתתתתתת

משה אמת ותורתו אמת.
ומי שאמר שיש יהודי לא מאמין
הוא בדאי.

בכל הקפה התחננו הנשים
לנשק את ספר התורה
בדמעות
ובקשות
שיחזרו החטופים
ויבוא כבר המשיח.

היה שם ילד עם ספר תורה מספוג.
זה הצעצוע.
איזה התפעלות הוא עורר.

המלחמה פרצה
בשמחת תורה.
מלחמה
על השמחה
ועל התורה.
בשמחת תורה השנה
ניצחנו
יש לנו שמחה
ויש לנו תורה
והשמחה היא עם התורה.

עולה לי מחשבות
על מה שקורה כעת בישיבה.
ריקודים סוחפים
שירים ישיבתיים
בכל הריתחא.
בטח הם שרים עכשיו

חזק חזק
'והבדילנו מן התועים'
ומתכוננים על אותם אלה שפה לידי.
הם טועים.
איך אני יודע?
כי אצלנו שרו
חזק חזק
'תעיתי כשה אובד -'
' - בקש עבדך'.

שמעתי על שיחה
בין שני בחורים ניצולי הנובה:
אתה יודע
שנה שלימה אני לא מבין
איפה אלוקים היה בשביעי לאוקטובר.
עכשיו הבנתי.
הוא פשוט היה בבית שלו
בבית כנסת
בהקפות.
אני אומר לך
הרגשתי אותו.

זה מזכיר לי
את הסיפור
על העצרת שעשו בווישינגטון
שלוש מאות אלף יהודים
לאו דווקא דתיים
וכלם זעקו
'BRING THEM HOME'
'תחזירו אותם הביתה'.
אמא של החטוף הרש גולדברג פולין הי"ד

שגופתו חולצה לאחרונה
הייתה שם וסיפרה
שבאותו רגע היא חשבה
על אותם שלוש מאות אלף יהודים בעצמם.
תחזירו אותם הביתה.
לבית של ה'
לבית כנסת.

בסעודה התיישבנו ליד משפחתה של עדן הי"ד
נרצחה בשמחת תורה בבסיס בניר עוז
הם כבר התחילו לאכול
כשאני בא לעשות קידוש
אומרת לי האמא להגיד בקול
כדי שכולם ישמעו.
כל היושבים ליד השולחן משתתקים
מרימים את הכוס שלהם
ועונים אמן.
הם הביאו לי תפילת הדרך שהדפיסו לעילוי נשמתה
והם משתפים בכאב ובצער
ולראשונה אני חש את ההזדהות
זה לא סיפור ערטיילאי
וזה לא רק בכותרות העיתונים.
זה אמיתי.
יש אנשים שבאמת כואב להם.

ללא קשר לשאלה האובייקטיבית
אבל אני קולט שכשהתווכחתי
האם צריך להילחם גם במחיר איבוד החטופים
דיברתי על משהו.
על הבן שלו.
על הבת שלה.
על הדמעות של המשפחות.

הסבתא בת התשעים ישיבה איתנו גם
היא מספרת לי בהתרגשות שנולד לה נכדה
קראו לה "יהב"
מלשון תקווה וביטחון
נדמה לי שיש פסוק כזה
אבל אני לא זוכרת.
'השלך על ה' יהבך'
אמרתי
'כן כן' היא אומרת.

בהמשך היא מספרת לי
שהיו מחבלים נתעבים
שהרגו באותם בתים שבהם אירחו אותם
וזה ממש כמו שכתוב בפסוק
'כל המרחם על האכזרים'
סופו להתחנן אליהם'.

ישבו איתנו גם זוג מאורסים
הם נורא התלהבו מתהילה, הבת שלי
שיחקו והשתעשעו איתה.
הם שאלו אותי אם ילדים זה כיף
זה היה נראה שהם מתפלאים
כשאמרתי להם בהתלהבות שכן.
מה, גם לחרדים יש רגש ואהבה?

לקראת סוף הסעודה
הבחור פונה אלי
אנחנו מתחתנים עוד חודש
אני מ'זה רוצה שתבואו לחתונה שלנו
כל כך שמח לידכם.

בסוף הסעודה
ניגשה אשה וביקשה
את האיגרת של הברכה על האוכל.
'בשמחה'.
אמרתי לה.
בהתרגשות.

אחרי הסעודה
החל לימוד משותף של ספר דברים.
האולם הפך לבית מדרש.
התחלקנו לקבוצות
כשכל קבוצה לומדת פרק אחד.
לאחר פרק זמן
הוכרז על מעמד הסיום.
המנחה הסביר את מילות הסיום
'הדרן עלך'
'דעתן עלך'
'לא נתנשי מינך'
הוא אמר לכולם לחזור אחרי
וכלם חוזרים אחרי
נחזור אליך ספר דברים
תישאר איתנו ספר דברים
לא נשכח אותך
אל תשכח אותנו.

לקדיש של הסיום
הוזמנו אבות החטופים הנרצחים.
אבא של עוז הי"ד סיפר
שלפני כמה חודשים
הם היו בשבת שארגנו להורים שכולים
וכשנעמדו לומר קדיש

לא נותר מי שיענה אמן - - -

לפני שניגשו לפתוח את סעודת הסיום

אומר המנחה

עוד מעט ישובו החטופים.

כולנו נשיר להם –

'שלום עליכם מלאכי השלום'.

כולם הצטרפו לשירה בדמעות.

התחיל הפאנל עם משפחת מאיר.

ידידיה מאיר סיפר

ששנה שעברה הוא היה ביום כיפור

בתל אביב

בכיר דיזינגוף

איפה שהפריעו לתפילה

והוא ביקש מה'

שרואה הכל

שעל זה לא יסתכל.

כעת אני מבקש

עכשיו תסתכל

תראה מי העם שלך.

הוא הכריז שמי שיש לו לספר

שינוי שהוא חווה משמחת תורה

שיגיד

עולה אח של יונתן אזולאי הי"ד

ומספר שחמש שנים הוא לא שומר שבת

ומאוקטובר

הוא לא פספס שום שבת

לפני החג

הציעו לו לבוא

למסיבה לשורדי הנובה

ביוון

והוא אמר שהוא לא מוכן לבוא בחג

אמרו לו שיסדרו לו טיסה ביום שישי

- 'אין לי מה לעשות שם בשבת'.

נעמדת בחורה

ומספרת איך שהיו לה הרבה שאלות וספיקות

עד השביעי לאוקטובר

היום

כבר אין לה שאלות.

והיא מבקשת

תברכו אותי

שיהיה לי בעל

שאוהב להתפלל.

ההקפות ביום.

שוב חוזר על עצמו.

ההתלהבות.

האש.

השמחה.

בכל הקפה כיבדו אבא של חטוף

לומר שמע ישראל ה' מלך ואנא ה' הושיעה נא

במנגינה מזרחית מרגשת.

וכלם אחריו

שמע ישראל אאאאאאל ה' אלוקינו ה' אחד

ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד.

וכשצעק 'אנא ה' הושיעה נא'

הוא הכניס בזעקה את כל כולו

את כל התקוות והציפיות

לראות את בנו שוב.

חשבתי מה מונח ב'הושיעה נא' הזה.

ואז השיא

"שערי שמים פתח ואוצרך הטוב לנו תפתח"

שמעתי בחיי את הניגון הזה.

שמעתי גם ילדים ששרים אותו.

אך הפעם זה היה שונה.

תפילתם נענתה.

שערי השמים אכן נפתחו.

ראינו מראות אלוקים

מבעד לעיניים הזולגות.

דמעות.

דמעות.

דמעות.

כולם.

גברים, נשים, דתיים ושאינם.

הביטוי השחוק 'עין לא נותרה יבשה'

התרחש במציאות.

במוצאי החג שמעתי בחור מהנובה אומר לחבר:

כשהילדים שרו -

הם שברו לי הלב.

קריאת התורה.

כולם עולים לתורה

ישנם כאלה שזו הפעם הראשונה בחייהם

לכל אחד עושים מי שבירך

בעבור שיקבל על עצמו.

הקבלות מגוונות.

ליטול ידיים

לקבוע עיתים לתורה

להתייחס יפה לאחרים.

אפילו אחד אמר

'אני מקבל על עצמי

לא לקחת מה שלא שלי'.

עד כדי כך.

כל הנערים.

המנחה מכריז

שזו עלייה שמיועדת

לכל מי שלא עלה לתורה.

אסוציאציה לחטופים והנרצחים.

כולם מצטופפים תחת הטליתות הפרושות.

הבעל קורא מכריז להקשיב טוב

יש פה מסר אקטואלי

"אשריך ישראל מי כמוך

ואשר חרב גאותך

ויכחשו אויביך לך".

היתה התקהלות קטנה בלובי

נערה אחת ניצולת הנובה

סיפרה מה שעבר עליה.

הקשבת מהצד.

הם ברחו ברכב

באחת הפניות ארבו להם מחבלים

וריססו אותם

הם הצליחו לנסוע

עד שראו טנק ישראלי

הם צעקו לעזרה

וכשלא נענו

נכנסו לבדוק

בתוכו היו רק גופות שרופות.

רימון.

אחת הנשים שמקשיבה לסיפור אומרת

כן.

אחד מהם זה הבן שלי.

הסיפור ממשיך.

התקבצו למקום עוד נמלטים מהטבח
סך הכל כחמישים איש
הם התמקמו בתוך הטנק מעליו ומתחתיו
היא למשל נכנסה לתוך הגלגל.
אחד הבחורים תפס פיקוד
חילק תפקידים -
אתם על הנשק
אתם התצפיתנים
ואתן הבנות
תגידו תהילים
זה התפקיד שלכם.
ממש אלף למטה אלף למטה.
הן התחילו לצעוק
'שיר למעלות אשא עיני אל ההרים'
ויחד איתן
כל החמישים איש הצטרפו
לזעקה
שפרצה מהלב היהודי
שהתגלה.

בצאת החג נערך סימפוזיון.

דבר אחד חזר על עצמו
אין כמו העם שלנו!

עמדה אמא של עוז דניאל הי"ד שגופתו מוחזקת בעזה
ואמרה
ידעתי שיש לנו עם מיוחד
עכשיו
אני מרגישה את זה בכל כולי.
בלעדיכם לא היינו שורדים.

אבא של עוז הי"ד אמר לי

אין לי נחמה.

רק כשאני יודע

שעוז נפל

עם תכלית

בשביל העם שלנו

העם המדהים הזה.

והוא ממשיך

בלעדיכם לא היה לי שמחה.

הצלחתי לשמוח.

באמת.

אמא של יונתן סמרנו הי"ד דיברה

קוראים לה אילת

היא רואה את עצמה כאילת השחר

האור שבא להילחם בחושך.

היא אמרה את זה

לאנטוניו גוטרש האנטישמי.

אחדות.

זה מה שהיא מבקשת.

שר הביטחון גלנט אמר לה

שנחשף מסמך של חמאס

שתי משימות על נכתבו בו

הראשון זה לפלג בין ישראל לאמריקה

פחות נוגע אלינו.

אבל הדבר השני

זה לפלג בתוך ישראל עצמה.

אותנו.

"בואו לא ניתן להם להצליח" היא מבקשת.

מירב ברגר התחילה ללמוד פרשת שבוע

והיא ממליצה לכולם
זה להתחבר לכל הסיפור התנכ"י
ולהבין שאנחנו ממש עוד פרק בסיפור

והיה את אותה אישה שאמרה
שנה שעברה בשמחת תורה
היה לי את היום הכי קשה בחיי.
שמחת תורה הזו
הוא כנראה היום הכי טוב בחיי.

בצאת החג
תוך כדי הסימפוזיון
המנחה מכריז
שבשביל לעשות מלאכות
צריך לומר
ברוך המבדיל בין קודש לחול
ורק אחרי ההבדלה מותר גם לאכול.
קלטתי בזווית העין
אמא שביקשה בדחיפות מהילד שלה
שיביא לה את הפלאפון מהחדר.
פעם ראשונה בחיים יממה ללא פלאפון.

הקפות שניות.
עם ישראל מתאסף מכל הארץ
קיבוץ אנשים לא נתפס.
חברותות מקשר יהודי נפגשים לראשונה פנים מול פנים.
מתחבקים בהתרגשות
ורוקדים.
כולם.
יחד.
שמחה פורצת גבולות.
ומגזרים.

עוז ניצול הנובה מבקש לעלות לבמה.
הוא מספר בהתרגשות שהיום יום הולדתו
התזמורת החלה לשיר שירי יום הולדת
ועוז רוקד בעוז עם ספר התורה בדביקות.
פונה אליו המנחה
'ביום הגדול הזה מה אתה מקבל על עצמך?'
בלי להתבלבל הוא עונה מיד:
'מחר אני אשמור את השבת' - - -

לקראת ההקפה השלישית
הרב ישראל גולדווטר עולה לדבר:
"וישמחו בך ישראל מקדשי שמך"
עם ישראל
גם כשהוא נטבח ונהרג על קידוש ה'
הוא שמח".
ואז הוא מוציא מחיקו
ספר תורה שרקדו איתו באושוויץ
בשמחת תורה לפני שמונים שנה.
הוא פותח אותו
ומראה לכולם
כתמים של דם.
יש בזה משהו מאד סמלי.
ספר התורה טבול
בדם שנשפך כל הדורות
בשבילו.

בהושענא רבא נענעתי את הערבות.

היבשות.

הצחיחות.

חסרי החיות.

בשמחת תורה

באתי לראות

את אותם הערבות

מנענעות את עצמם.

צמאות.

כמהות.

שוקקות לכל טיפת חיות.

גיליתי

שגם ערבה יבשה

כשתקלף אותה, תמצא

לובן

בוהק

זורח.

יודעים מה?

אולי זה יותר יפה מאתרוג.

לתגובות A0548469229@gmail.com